

## Milan Dubský: Kovářina je můj život

**Milan Dubský** (55), umělecký pasíř a kovář, majitel uměleckého kovářství Hefaistos. Narodil se v Praze, je vyučený uměleckým pasířem, vystudoval střední restaurátorskou školu v Brně. Po studiích se věnoval restaurování památek. Je členem Unie výtvarných umělců a Společnosti uměleckých kovářů a zámečníků a kovářů-podkovářů Čech, Moravy a Slezska. V roce 1991 zakládá společnost Hefaistos jako ryze českou firmu, která ctí poctivě pasířské a kovářské řemeslo. Zabývá se především ruční zakázkovou výrobou a zhotovováním replik různých předmětů z kovu i moderní kovovýrobou. Je specialista na kovaná schodiště, konstrukce, ploty stejně jako kovaný nábytek, svícny, krbové doplňky nebo plastiky. Jako jedna z mála firem v ČR má Hefaistos povolení k restaurování historických památek od Ministerstva kultury ČR.

## Krotitelé živlů

Umělecký kovář a malíř. Milan Dubský a Michal Singer. Co mají společného? Oba tvrdí, že jsou po padesátce svobodnější, pracují na tom, co je baví a naplňuje, odnaučili se dělat kompromisy. Přesně vědí, co od života chtějí, a pouští se s chutí do nových věcí. Právě ta chuť hledat dosud neobjevené cesty je letos svedla dohromady.

**Zpěvák Sting kdysi řekl, že život začíná po čtyřicítce. Souhlasíte s ním?**

**Dubský:** Nevím, jestli začíná po čtyřicítce, pravda je, že život je nádherný v každém věku, v tom se shodneme s mottem vašeho časopisu. Nicméně přiznávám, že s vyšším věkem chlap dospívá a uvědomí si, co vlastně od života chce. Ujasní si priority a jde si za nimi. A plní si svá tajná přání.

**Singer:** U mě byla tou pomyslnou hranicí čtyřicítka, pětáctičítka. Řekl bych, že až od té doby začalo to, co dělám, odpovídat tomu, jaký opravdu jsem. Do té doby jsem se hledal. A po padesátce jsem se dopracoval do téměř ideálního stavu: mohu malovat to, co cítím a co odpovídá mému já, nemusím brát zakázky, které mě nezajímají, mám odpovídající zázemí pro svou práci.

**Když jsem se dozvěděla, že budete spolupracovat, hledala jsem, co máte společného. A je toho opravdu hodně. Dáte mi za pravdu, že oba vlastně celý život krotíte živly, a to i ty v sobě?**

**Dubský:** U mě je to tak doslova. Jako umělecký kovář a pasíř pracuji vlastně se všemi živly. Neřekl bych, že je krotím, naopak s nimi musím být v souladu, abych dosáhl toho, čeho chci. Možná proto pak kus těch živlů zůstává i ve mně, jak tvrdí moje okolí. Ale jedině tak jsem ve svém živlu.

**Singer:** Mou tvorbu často označují jako výtvarné krocení živlů. Ono mně to totiž nemaluje ani nepíše, pokud se přitom nedotýkám samotného

jádra ve svém nitru. A v tom jádru jsou nejrůznější živly, s nimiž jsem se ovšem s postupem času naučil více vycházet. Řekl bych neskromně, že čím jsem starší, tím jsem pracovitější a zodpovědnější.

**Z toho, co děláte, čiší spousta energie a je vidět, že to děláte rádi. Kde tu energii berete?**

**Dubský:** Nejvíc zase v práci, ale mám na mysli tu rukama u kovadliny. Své řemeslo miluji. Jsem majitelem fungující firmy, a tak mi bohužel spoustu času zabere obchod a úřednickina, to je spíš ubíjející. Nabíjí mě, když vymýšlíme nové produkty a projekty, a také se snažím obklopovat skvělými lidmi, kteří něco sami dokázali. Díky nim se posouváme v Hefaistu stále dál.

**Singer:** Rád říkám, že odpočívám po práci prací. A je to vlastně tak. Člověk je od přírody velmi líné stvoření, ale když se dokopec, aby něco dělal, tak ho to neuvěřitelně naplňuje. Časem jsem se umravnil a dopracoval k tomu, že maluji denně, i když mě nikdo nehoní a mám svobodu. Jsem šťastný člověk, protože mám možnost žít se tím, co mě naplňuje.

**Také na vás prozradím, že jste oba vášniví sportovci. Jaké sporty máte nejraději?**

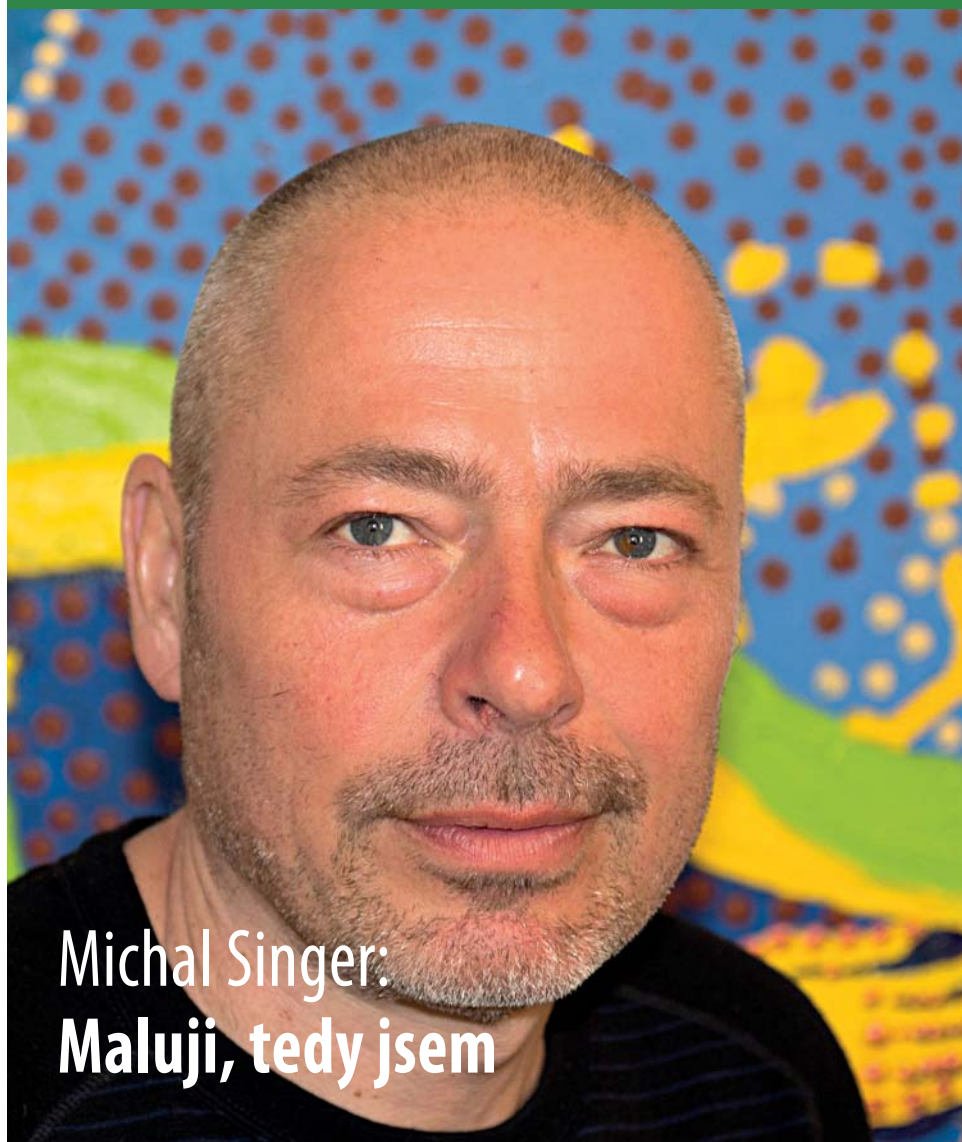
**Dubský:** Pravda, na sport si vždycky najdu čas a rád. Pravidelně chodím do posilovny, hraju tenis, rád plavu...

**Singer:** U mě je to jednoznačně běh. Běhám a běhám. A cvičím jógu, pokud to jen trochu jde, tak v přírodě.

**Po tom všem, co o vás víme, už nás nepřekvapí, že jste se dali pracovně dohromady. Singerovy obrazy v ručně kovaných rámech Hefaistos jsou energií nabitě jako magnet. Originál zarámovaný originálem. Jak ta myšlenka vznikla?**

**Dubský:** Tvrdím, že když se něco má potkat, tak se to potká. Prostě jsme se jednoho dne více zapovídali U Zlatého hada a vymysleli společný projekt. Myslím, že mohu mluvit i za Michala, že nás to strašně nadchlo. Železné rámy se podle mne k Michalovým obrazům perfektně hodí. A navíc jsem nikde nic podobného neviděl. Tak, jak je každý Michalův obraz originál, je i náš rám originální, kovaný přesně na míru danému motivu.

**Singer:** Souhlasím s Milanem, že je sňatek mých obrazů a jeho rámu velmi vydařený. Cítím, jak se v těch rámech mé obrazy dostávají do nové



Michal Singer:  
Maluji, tedy jsem

**Michal Singer (54)**, malíř, spisovatel, filozof  
Narodil se v Praze, vystudoval filozofii a politickou ekonomii na FF UK, poté pracoval v kotelně, po roce 1989 působil jako grafik a výtvarný redaktor v týdeníku Respekt. Od roku 1993 je na volné noze. Maluje, kreslí, věnuje se koláži i nástěnné mozaice. Píše poezii, prózu, aforismy i esejistické texty. Vydal knížku kreseb Co jsem viděl, co jsem snil, co jsem slyšel, kde jsem byl (1997) a sbírku básní Shell – námořnická trilogie (2001). Uspořádal na třicet samostatných výstav v Čechách, na Slovensku, v Lotyšsku, Litvě, Slovinsku, ve Francii i Německu. V roce 2008 byl nominován Národní galerií Praha na cenu pro nejlepšího umělce Evropy (Sovereign European Art Prize). Jeho obrazy jsou zastoupeny například ve sbírce současného umění Národní galerie nebo v Památníku národního písemnictví. Je ženatý a má dvě děti.

dimenze. Ne nadarmo se říká, že dobře zvolený rám může dojem z obrazu umocnit.

**Co se vám v poslední době nejvíc povedlo?**

**Dubský:** Asi největší radost mám z otevření naší kamenné prodejny v Rybné ulici na Starém Městě pražském. Za poměrně krátkou dobu se nám podařilo, že k nám přicházejí nejen turisté, ale hlavně milovníci tradičního kovářského řemesla, kteří chtějí kromě originálních produktů vidět kováře při práci.

**Singer:** Radost mám z každého nového obrazu. Velkou radost mi však udělala poslední výstava, která se pod názvem Argonauti uskutečnila letos v květnu v pražském letohrádku Hvězda. Recenze na ni byly tak pochvalné, až jsem se chvílemi červenal. Ale důležité pro mě bylo, že

se shodly na tom, že jsem se stal pro lidi srozumitelnějším, a přitom jsem zůstal svůj: Singer.

**A co plánujete?**

**Dubský:** U nás v Hefaistu se stále něco děje. Například jsme zahájili přestavbu našeho výrobního areálu v Radotíně, kde vzniknou nádherné prostory pro prodejní galerii. Už se všichni těšíme, až je slavnostně otevřeme, doufám, že to bude brzy.

**Singer:** Jdu dál po své cestě a uvidím, kam mě další ukazatel nasměruje. Každopádně ve své práci nepolevím a jsem zvědav, čím sám sebe ještě překvapím.

*Za rozhovor děkuje Jana Jenšíková  
Foto: Marek Jenšík a archiv Michala Singera*

